

Valgfres (C. Hage). Jeg vil kun lige sige, at naar Motiverne særlig fremdrage, at hvad der betales Skipperen i Kaplat, nødvendigvis gaar fra Rederen, er det saaledes nu — jeg tror, det er fremdraget af et æret Medlem — at man for længst er gaaet bort fra, at Kaplat er noget, der tildeles Skipperen; det er gaaet over til at blive en Udvikelse af Fragten. Foruden den Fragt, der noteres i Djeblicket, og som altsaa sluttes, har Rederen jo ofte en vis Fordel af at faa et enkelt bestemt Skib, der netop kan løse det Kvantum, han ønsker at føre bort, et Skib, der netop i Djeblicket er ledigt, og som kan gaa. Han vil altsaa kunne have visse Fordele og altsaa udvides Fragten da yderligere med 1, 2, 3, 5 Pund i Kaplat, men det hedder altid i Certepartiet, at Kaplat tilfalder Skipperen. Hvor der er Spørgsmaal om, at en saadan Godtgørelse til Skipperen virkelig gaar bort fra Rederen, idet det er noget, som i modsat Fald vil tilfalde Rederen, der er det almindelig Hævd og for længst saaledes, at det tilfalder Skipperen. Men der kan være adskillige andre Forhold, naar der er Tale om Fragt, der er særlig vanskelig, f. Eks. en Ladning Sydrugter, hvor Befragteren — hvad det er almindeligt — ved Siden af, at han betaler til Rederen den Fragt, der tilkommer Skibet, taler med Skipperen om at faa truffet særlige Foranstaltninger overfor denne Fragt, hyppig Udluftning og lignende, og saa derfor betaler Skipperen en Godtgørelse. Det er virkelig ikke noget, som gaar fra Skibet, det er en Betaling for særlig ydede Tjenester, en Ting, som det vilde være urimeligt at tage bort fra Skipperen og lade ham godskrive Rederen. Og hvor er Grænsen? Godtgørelse fra Leverandøren, det, at en Leverandør giver en Skipper, der kommer med en stor Last, en eller anden Gratifikation, det hører med til vedkommende Leverandørs Driftsomkostninger; derfor blive selvfølgelig Varerne ikke dyrere, der gaar ikke noget som helst fra Rederne. Det vilde let føre til Smaaligheder — selv om Motiverne forudsætte, at Rederne ikke vilde være smaalige, saa kan der jo være baade smaalige og ikke smaalige Redere — om hver en Kasse Cigaretter og lignende, som Skipperen modtager, skulde føres Rederen til Indtægt. Nu siger ganske vist den højtærede Justitsminister, at ogsaa denne Bestemmelse er deklaratorisk, den gælder kun, hvis Partene ikke imellem sig have bestemt noget andet. Men jeg tror rigtignok, at Løgsfolk, altsaa en Reder og en Skipper, naar de læse dette, ikke komme i Tanker om: Vi kunne alligevel lave vor Afkord, som vi ville, og komme

de i Tanker derom, ville de sige: Ja, mellem os to skal der bestaa et saadant Forhold, at vi sætte os ud over Loven her, den Paragraf stryges i Forholdet mellem os. Men saa var det dog langt naturligere ikke at have et saadant Paabud her i Loven. Skulde der virkelig være en Reder, som ønskede at se, hvad Skipperen oppebar af den Slags Ting, og som ønskede selv at faa det, lad ham saa i sin Kontrakt med Skipperen sige: "Hvad du oppebarer af den Slags Ting, skal du opbevare, holde Regnskab over og tage hjem til mig", og lad os ikke gaa den anden Vej, at paahvde det her i Loven og saa henvisse til, at det er deklaratorisk, og at de godt kunne ophæve denne Bestemmelse.

Med Hensyn til de forskellige Bestemmelser om Mandskabet ere de allerede af flere ærede Medlemmer omtalte, og det er ogsaa omtalt, at adskillige af disse Bestemmelser virkelig ere en Fremgang, og at der derved i flere Tilfælde er sikret Mandskabet en humanere Stilling end nu. Jeg skal dog omtale en enkelt Bestemmelse i § 102, hvor Skipperen foruden de Bøder, han nu kan diktere Mandskabet, faar Beføjelse til at idømme det Arrest. Jeg tror, at man skal være betænkelig ved at give Skipperen denne Myndighed. Det kunde maaſte være praktisk og hensigtsmæssigt med de meget store Skibe, hvor man har indrettet Arrester dertil, men paa de almindelige Skibe, hvor der ikke er Tale om det, tror jeg sikkert, at dette at kunne idømme Mandskabet Arrest og efsekvære denne Straf ude paa Søen er en Ret, der ikke bør tilstås Skipperen. Med Hensyn til den Ret, Mandskabet har til at forlange Besigtigelse af Skibet, kræves der jo, at Halvdelen skal forlange en saadan Besigtigelse. Jeg mener nu — hvad der ogsaa er kommet frem fra et Mindretal i det andet Ting — at man ikke bør gaa til at forlange just Halvdelen. Der er blevet gjort gældende af det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgfres (Vossén), at nu var Mandskabet stillet langt gunstigere end ved tidligere Forslag, idet det nu kun er, naar Klagen har saabet rimelig Grund, at de kunne idømmes fuld Erstatning for den forarsagede Beføstning og Skade. Det ærede Medlem udtalte, da han nævnte dette, at det var nu kun, naar Klagen var ganske urimelig, at de vilde kunne blive idømte Erstatning. Jeg tror dog, at der er en Nuance her imellem det, at disse Mænd have været ganske urimelige, og at de have saabet rimelig Grund. Det kunde vist nemlig godt tænkes, at en Ret kunde sige om en Klage, at den har saabet rimelig Grund, uden at